

ligere Folketingsmand Raffnsøe, udtalte den 14. December 1921, da han stod som det konservative Folkepartis Ordfører under Behandlingen af forskellige Skattelovforslag, følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal oplæse: „Det konservative Folkeparti er ikke principiel Modstander af en Beskatning efter Grundværdien og er heller ikke Modstander af en kombineret Beskatning efter Grundværdi og Ejendomsskyld, men vi maa forlange, at Beskatningen sker paa et retfærdig . . . Grundlag.“ Det var det konservative Folkepartis Standpunkt udtrykt af Partiets Ordfører den 14. December 1921. Jeg maa ogsaa gaa ud fra, at det konservative Folkepartis Ordfører her talte i Partiets Navn, og at det ikke blot var Mundsvæjr, man her stod overfor, men Udtalelser, der svarede til, hvad der var det konservative Folkepartis Opfattelse. Derfor har jeg Lov til at udtale min Forbavelse over, at Partiet nu med en Voldsomhed uden Lige gaar imod det foreliggende Lovforslag, eftersom dette Lovforslag netop er bygget paa det Krav, det konservative Folkeparti har opstillet i sit Program, og som senere er fremsat af Partiets Ordfører, og saa er det ogsaa i god Overensstemmelse med Partiets Program og hele Fortid dette Forhold vedrørende, at det Lovforslag, som det konservative Folkeparti nu med stor Møje og Besvær har faaet udarbejdet, ogsaa indeholder, om end paa ufyldstgørende Maade, Grundskyldstanker. Man har ikke kunnet lukke disse Tanker ude, ganske naturligt, fordi det drejer sig om et Spørgsmaal, som Partiet har haft paa sit Program og syslet med i mange Aar.

Nu har det ærede Medlem Hr. Fibiger, der er det konservative Folkepartis Ordfører, fremført som Argument og i Virkeligheden det eneste holdbare Argument — for saa vidt der kan være Tale om Holdbarhed i de Argumenter, der er fremført af det konservative Folkeparti mod Grundskyldstanken —, at man ikke kan vurdere Jord rigtigt. Det ærede Medlem Hr. Fibiger har Gang paa Gang udtalt, at man her staar overfor tænkte Værdier, man kunde i en ganske anderledes Grad — forstod jeg det ærede Medlem ret — paa fyldestgørende Maade vurdere Jord og Huse til Ejendomsskyld. Jeg tror ikke, det ærede Medlem rigtig har tænkt sig om. For det første er Forholdet jo dette, at der findes en Mængde Grunde, som der ikke er nogen Bebyggelse paa. Disse Grunde skal ogsaa vurderes til Ejendomsskyld, og formentlig vil det da volde akkurat samme Besværlighed at

vurdere dem til Ejendomsskyld, som det vil volde at vurdere dem til Grundskyld, for der er jo ikke nogen Bygning paa de paagældende Ejendomme, der kan tjene som Grundlag for en særlig Vurdering. Men ogsaa hvor man staar overfor bebyggede Grunde, vil Forholdet i en Række Tilfælde være dette, at man vil være akkurat lige saa vanskeligt stillet ved at skulle udfinde den virkelige Ejendomsskyldværdi, som man vil være, naar man skal udfinde Grundværdien. Der kan meget vel paavises Eksempler paa, at en hel Gades Ejendomme ikke har været solgt i en lang Periode, saaledes at det vil være fuldkommen ugørligt at rette sig efter det, der er udtrykt ved, at man skal vurdere efter, hvad Ejendommen er værd i Handel og Vandel. De paagældende Ejendomme har ikke i en lang Periode været i Handelen, og følgelig maa man foretage en Vurdering paa et akkurat lige saa usikkert Grundlag, som hvis man stod overfor en almindelig Grundvurdering. Det ærede Medlem Hr. Fibigers Argumenter kan altsaa slet ikke anvendes her paa den Maade, som han har gjort. Overhovedet vil det altid være saaledes ved Vurdering, hvad enten der er Tale om Vurdering af Jord med Bygninger paa eller Jord alene, at man staar i nogen Maade overfor dette at skulle skønne, men alle de, der har med Vurderinger at gøre, erkender, hvis de da ikke lige er indstillet paa at skulle erkende det modsatte af det faktiske Forhold, at man kan i nok saa høj Grad vurdere rigtigt, naar Talen er om at vurdere til Grundskyld, som man kan, naar Talen er om at vurdere til Ejendomsskyld.

Tager man nu det foreliggende Lovforslag op til Prøvelse i dets Enkeltheder og ser paa, hvorledes Virkningerne vil blive, saaledes som det ærede Medlem Hr. Pinholt har gjort, bliver Forholdet dette, at her er slet ikke Tale om det, som man nu beskylder os for, der vil gennemføre Lovforslaget, at vi vil vælte nye Byrder over paa fast Ejendom. Det er der slet ikke Tale om. De, der siger noget saadant, taler i Virkeligheden, hvis de da ved Besked om Tingene, mod bedre Viden. For Hovedstadens Vedkommende er Forholdet dette, at den nuværende Beskatning er 12,4 Mill. Kr., og efter Lovforslaget vil Beskatningen blive 12,1 Mill. Kr., altsaa i Virkeligheden en Nedgang. Men saa bliver der til Erstatning for denne Nedgang for København nu dette, at man kan lægge en Vandafgift paa Ejendommene paa samme Maade, som man kan gøre det i andre Købstæder i Danmark. Hidtil har Forholdet været dette, at der har været